

сея, та му рекохъ: Знаеш ли че Господъ днес зема господаря ти отъ върху глав-тъ ти? И рече: И азъ знаю *това*: 4 мълчте. И рече му Илія: Елиссе, сѣди тукъ, моліж, защото Господъ мя проводи въ Иерихонъ. А той рече: Живъ Господъ, жива и душа-та ти, нѣма да тя оставиж.

5 И дойдохъ въ Иерихонъ. И дойдохъ сынове - тъ на пророци - тъ, които бѣхъ въ Иерихонъ, при Елиссея, та му рекохъ: Знаеш ли че Господъ днес зема господаря ти отъ върху глав-тъ ти? И рече:

6 И азъ знаю *това*: мълчте. И рече му Илія: Сѣди тукъ, моліж; защото Господъ мя проводи до Йорданъ. А той рече: Живъ Господъ, жива и душа-та ти, нѣма да тя оставиж: и отидохъ двама - та. И отидохъ петдесет мѫжіе отъ сынове-тъ на пророци - тъ, та застанхъ на среща отъ далечъ: а тъ двама-та застанхъ

8 при Йорданъ. И зѣ Илія кожухъ-ти си, та го сгънж, и удари водж-тъ, и раздѣли ся отъ тукъ и отъ тукъ, и прѣминхъ двама-та по сухо.

9 И когато прѣминхъ, рече Илія Елиссею: Искай що да ти направишъ прѣди да ся земј отъ тебе. И рече Елиссе: Двойна часть на духъ-ти ти, да бѫде, моліж, 10 въ мене. А той рече: Мъжно нѣщо поискани ти; но, ако мя видишъ когато ся вземашъ отъ тебе, ще ти бѫде така: ако ли не, не ще да бѫде.

11 И като ходѣхъ тѣ още и говорѣхъ, ето *жогненна* колесница, и огнени кони, и раздоихъ гьи единъ отъ другъ: и възлѣзе Илія съ вихрушкъ на небе-то: А Елиссе гледаше, и вѣкаше: «Отче мой, отче мой, колесница Израилева, и конница негова! И не го видѣвъ вече: и хванж дрехъ-ти си та гы раскажи на два кѣса.

13 И като дигиж Иліевъ-ти кожухъ, който падиж отъ него, върнж си, и застанж 14 на брѣгъ-ти на Йорданъ. И зѣ Иліевъ-ти кожухъ, който падиж отъ него, та удари водж-тъ и рече: Дѣ е Господъ Богъ Иліевъ? И като удари и той водж-тъ, раздѣли ся отъ тукъ и отъ тукъ: и прѣмиши Елиссе.

15 И като го видѣхъ сынове - тъ на пророци - тъ, които бѣхъ въ Иерихонъ отъ Среща, рекохъ: Иліевъ духъ почива на Елиссея. И дойдохъ да го посрещнатъ, 16 и му ся поклонихъ доземи. И рекохъ му: Ето, сега има петдесет силни мѫжіе съ рабы - тъ ти: нека отиджъ, молимъ, да потърсятъ господаря ти, «да го не е дигижъ Духъ-ти Господени, и го е хвърлилъ на нѣкоjk горж, или въ нѣкой 17 доль». И рече: Не испращайте. Но като го

принудихъ толкозъ, щото ся посрами, рече: Испратѣте. Испратихъ проче петдесет мѫжіе, та търсихъ три дни, но 18 го не намѣрихъ. И когато ся върнхъ при него, (защото останж въ Иерихонъ,) рече имъ: Не рѣкохъ ли ви, Не отивайте?

19 И рекохъ градски-тъ мѫжіе Елиссею: Ето сега положеніе-то на градъ-ти е добро, както господар-ти ни види; но води-тъ сѫлоши, и земя - та е бесплодна.

20 И рече: Донесте ми ново блюдо, и турѣте соль въ него. И донесохъ му. И излѣзе при источникъ-ти на водж-тъ, та хвърли соль-ти тамъ, и рече: Така говори Господъ: Искѣлихъ тѣзи води: не ще да бѫде вече отъ тѣхъ смърть, или бесплодіе. И исцѣлихъ ся води-тъ дори до тойзи денъ, споредъ Елиссеево-то слово, което говори.

22 23 И възлѣзе отъ тамъ въ Веоиль: и като вълизаше по пътъ-ти, излѣзохъ изъ градъ-ти малки дѣца, та му ся присими-вахъ, и казувахъ му: Възлизай плѣши-24 ве, възлизай плѣшиве! А той ся обѣрна назадъ, и като гы видѣ, проклѣ ти въ име-то Господне. И излѣзохъ изъ дѣбравъ-тъ дѣвѣ мечки, та раскъсанхъ отъ 25 тѣхъ четиридесет и дѣвѣ дѣца. И отиде отъ тамъ въ горж - тъ Кармилъ: и отъ тамъ ся върнж въ Самарій.

ГЛАВА 3.

1 А *Йорамъ Ахаавовъ-ти* синъ ся въцари надъ Израиля въ Самарій, въ османадесето - то лѣто на Йосафата Йудинъ - тъ царь: и царова дванадесетъ години. И стори зло прѣдъ Господа, но както баща му и майка му; защото дигиж кумиръ-ти на Баала, *ж*които бѣ направилъ бапца му. Но бѣше прилѣпенъ *въ* грѣхове - тъ на Йеровоама Наватовъ - тъ синъ, *ж*които направи Израиля да съгрѣши: не ся отдаечи отъ тѣхъ.

4 А *Миса Моавскъ-ти* царь имаше стада, и даваше на Израилевъ - тъ царь сто тысячи *агната*, и сто тысячи овни съ 5 вълиж - тъ *имъ*. Но *ж*като умрѣ Ахаавъ, *ж*оавскъ - тъ царь ся подигиж противъ Израилевъ - тъ царь.

6 И излѣзе царь Йорамъ изъ Самарій въ нова врѣме, та изброн всички Израилъ. И отиде та проводи на Йосафата Йудинъ - тъ царь, и рече: *ж*оавскъ - тъ царь ся подигиж противъ мене: дохождашъ ли ся мене противъ *ж*оава на бой? И той рече: Ще възлѣзж; *ж*аъзъ съмъ както си ты, людие - тъ ми сѫ както людіе - тъ ти, 8 кони-тъ ми сѫ както кони-тъ ти. И ре-

^а Виж. Исх. 14; 21. Инс. Нав.^и Ст. 7.³; 16. Ст. 14.^к Виж. З. Цар. 18; 12. лез.^ж Гл. 6; 17. Инс. 104; 4.⁸; 3. Дъян. 8; 39.^з Гл. 13; 14.^ж Виж. Исх. 15; 25. Гл. 4; 41.^и Ст. 8.⁶; 6. Иоан. 9; 6.[—]^а З. Цар. 12; 28. 31, 32.^ж Виж. Иса. 16; 1.^з Гл. 1; 17.^ж Гл. 16; 31, 32.^е З. Цар. 22; 4.